

Blauwborstje.

Naar aanleiding uwer opmerking in „Het Vogeljaar” over het Blauwborstje, ben ik zoo vrij het volgende voorval mee te deelen:

In 1892 werd dit vogeltje het eerst door ons opgemerkt in Hertmerbroek, waar het, luid zingend, op geen vier pas afstands van ons in de struiken zat. Jaar op jaar heeft zich het aantal dier vogeltjes in de buurtschap Hertme uitgebreid, men hoort en ziet het op verscheiden wegen, ja het bouwt zelfs vlak aan den rijweg naar Saasveld, waar het, evenals het roodborstje, de al te nieuwsgierige kijkers door luid zingen en voortdurend verder vliegen van zijn nestje tracht weg te lokken.

Dit voorjaar zagen wij het op verschillende plaatsen.

Verlaat men het dorp Borne in Noordelijke richting, dan bevinden zich aan de grens van het dorp twee tuinen, gescheiden en omgeven door heggen, en daar in die tuinen zag ik dit voorjaar — in de Paasch- en Pinkstervacantie — dat vogeltje herhaaldelijk vliegen. Stellig heeft het kort in de buurt zijn nestje, wat niet onmogelijk is, daar die tuinen aan den achterkant begrensd worden door een verlaten kerkhof — echt vogelstreekje!

En nu, 2 Oct., om tien uur 's morgens, daar was het weer op de heg, zijn best doende nog éénmaal zijn lief liedje, al ging het slechts bij gedeelten, uit te galmen. Was dat een afscheid? Sedert heb ik het niet weer gezien. En wat vertelde de buurvrouw: „dat lieve diertje was herhaaldelijk bij haar op het land geweest, als zij werkte, tot zelfs vlak bij, zoekend naar wormpjes en andere insecten, en ook het zong toch zoo mooi, het was zoo'n vroom (mak) diertje!” Is dat dan niet sterk.

Nu nog, 5 Oct., schijnt de natuur in de war; de spreuwen jubelen of het lente wordt; de meezen roepen je wakker, ja zelfs vervolgen zij elkaar met hangende vleugeltjes over de takken. Luid fluitend en lokkend volgt het mannetje zijne uitverkorene, stoeiend en spelend. De tiftjaf roept nog schel. Voor hoe lang? hoe spoedig zal dit alles veranderen en vooral voor mij, die slechts voor enkele dagen het stadsleven heb kunnen ontvliden, voor mij zijn dat al te maal aangename herinneringen, die zelfs bij hetsnorren van de kachel niet alleen onze winteravonden veraangenamen, maar tevens doen beseffen: „ook na dezen winter volgt weer een lente en zomer, waarvan we wel niet altijd door, maar toch in vacanties weer volop kunnen genieten.

R'dam.

J. A.

Oosterhoutsche Bosch.

In de laatste afl. van „D. L. N.” zag ik een stukje van Mej. C. Cool over het Oosterhoutsche Bosch. Aangezien ik eenige jaren in Nijmegen gewoond heb, kan ik misschien een en ander er nog van mededeelen.

Mij was in der tijd, toen ik er nog op de H. B. S. was dat bosch speciaal geweest door mijn ouden leeraar J. Th. Abelen, welke er jaren lang veel zeldzame planten verzamelde. Hij vertelde mij, dat 't eenige jaren geleden veel grooter was geweest. 't Bosch stond op zandgrond, maar onder de zandlaag was goede klei te vinden en zoo was langzamerhand veel van 't land verkocht, of tenminste afgegraven. Ook ik heb ze achterin nog bezig gezien en telkens verdwenen weer grootere of kleinere brokken bosch met groote boomen.

Toch, maar dat is nu al een jaar of 5 geleden, heb ik er nog heel wat keeren in gezocht en speciaal aan den achterkant nog heel wat moois gevonden.

Wanneer ik alles zou willen opnoemen, dan zou ik mijn herbarium moeten doorsnuffelen en dat heb ik hier niet bij de hand. Maar ik herinner mij nog heel goed een plekje waar tusschen kreupelhout groote hoeveelheden stonden van *Stenactis bellidiflora* van *Aster parviflorus*, *Inula britannica*, in pracht exemplaren, veldjes van *Doronicum pardalinches* en als bijzonderheid nog een aantal exemplaren van *Sedum purpurascens*, maar dan met witte bloemen.

Later heb ik ook gezien, dat 't bosch er keurig netjes uit zag met geharkte paden, maar vond de plantener toch telkens weer terug. Hoe 't in de laatste jaren is, weet ik niet, 't was zoo'n eind van Nijmegen af en een gloeiend heete weg, dan kon je een en ander slechts ver achterom bereiken. Ik vergat ook dat er *Malva moschata* aan alle kanten voorkwamen, ook langs den Waaldijk en eveneens *Astragalus glycyphyllos*.

W. DOCTERS VAN LEEUWEN.

Voor de Lezers der „Levende Natuur” in Arnhem en Omstr.

Te Arnhem is 31 October 1906 opgericht een afdeling Arnhem der Ned. Natuurhistorische Vereeniging. Het bestuur constitueerde zich als volgt:

Dr. A. C. Oudemans, voorzitter, Boulevard 85, Arnhem; F. A. des Tombe, secr. penningm., Velp; Mr. L. H. D. de Vos tot Nederveen Cappel; Dr. A. J. van Rossum; Dr. W. v. d. Roovaart.

Het bestuur wekt thans alle natuurvrienden in Arnhem en omstreken op, om lid te worden dezer afdeling die reeds 70 leden telt. Men wende zich schriftelijk met duidelijk adres tot de twee eerstgenoemde bestuursleden.

De Kleine Vliegenvanger.

Het zal u misschien interesseeren, dat ik heden morgen in het Vondelpark heb gezien een exemplaar van den kleinen vliegenvanger *Muscicapa parva*. Ik zat even te rusten op het bergje, en daar zat hij, evenals een grijze vliegenvanger op het draad om het weiland. Dadelijk viel mij de kleinte op, en toen ik hem naast een grijze zag zitten, was alle twijfel opgeheven. Het is een aardig beestje, brutaal zat hij de musschen na, die hem te dicht bij kwamen. Het was waarschijnlijk een vrouwelijk exemplaar, want de kieuren waren zeer neutraal.

S. D. GIESBERTS.

Naar aanleiding der vragen enz. voorkomende in afl. VIII, kan ik mededeelen, dat ik: 1e. zoo'n groote, groene kikvorsch (*Rana ridibunda*) bij Vlijmen heb gezien, die een volwassen bruine kikvorsch en daarna twee kleintjes op at; 2e. dat er op de Maas zeer dikwijls bot wordt gevangen, tot zelfs in de buurt van Hedel en op de Dommel heb ik zelf tweemaal een bot gevangen met den hengel en deeg als aas, een bijna 2 dM. lang en de andere 1 dM., terwijl ik nog andere lui ken, die hetzelfde hebben gehad.

Wanneer het water van het veld afloopt, gebeurt het herhaaldelijk dat er botjes worden gevangen in de netten die dan voor de sluizen, waar het water van het veld afloopt, worden gesteld.

Tilburg.

A. J. BECHTOLD.

Naar aanleiding der vraag van den heer B. E. Bouwman in *De Levende Natuur* op blz. 157, deel ik u mede dat ik in mijn jongensjaren, het was in den zomer van 1863, een vrouwelijk ex. van *Methoca ichneumonoides* Latr. te Berkum bij den Bosch op een met hakhout omzoomd pad gevonden heb. Later, ik geloof in 1872, zond ik 't aan Mr. S. C. Snellen van Vollenhoven, mogelijk is 't nog in een der verzamelingen van 't Rijks-Museum van Natuurlijke Historie te Leiden aanwezig. Ofschoon dit nu wel lang geleden is, wilde ik 't toch even berichten.

Leiden.

J. C. BOSCH.

Aangeboden.

Ondergeteekende is in het bezit van eene verzameling bestaande uit: plm. 600 kevers, waaronder vele zeldzame en prachtige ex., 100 vlinders, 50 vliesvleugeligen, 35 schedels, 100 eieren, 45 preparaten op spiritus, enz. De geheele verzameling, die ik beslist van de hand doe, bied ik aan voor een prijsje n.l. f100.

Hilversum, Ruitersweg 95.

W. G. v. WERKHOVEN.

Twee zeer fraaie Deutsche werken: Dr. Ernst Hoffmann, „Die Gross schmettelinge Europas” mit 2000 abbildungen en „Die Raupen der Gross schmettelinge Europas” mit 1900 abbildungen, tegen matigen prijs.

v. Oldenbarneveldtstraat 41,

H. J. KLAASSEN.

Amsterdam.

Gevraagd.

De 2e Jaargang van *De Levende Natuur*. Verzoeken prijsopgaaf met mededeeling of het exemplaar al dan niet is ingebonden.

v. Merlenstraat 30, 's-Hage.

H. A. SCHOONHOVEN.

Verloren.

Een zwart kartonnen doosje met lantaarnplaatjes van planten. Belooning voor den vinder.

Bericht s. v. p. aan de Redactie van dit blad.

